

Arrest

nr. 313 976 van 4 oktober 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. LYDAKIS
Place Saint-Paul 7/B
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 2 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 27 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat P. LYDAKIS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 21 februari 2022, diende op 22 februari 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen in Italië op 21 oktober 2016 en in Frankrijk op 22 oktober 2018 en 9 april 2021 (Eurodac).

1.2. Op 27 februari 2024 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 28 februari 2024 verzoeker ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 22/02/2022

Overdracht CGVS: 28/10/2022

U werd gehoord in het Engels op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS), op 6 oktober 2023 van 9u38 tot 14u30 en op 7 februari 2024 van 13u05 tot 15u35. Uw advocaat, meester

Maxwell OGUMULA, was aanwezig gedurende het volledige eerste onderhoud en van 14u25 tot 15u35 tijdens het tweede onderhoud

A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn, afkomstig uit Lagos en behorende tot de Edo etnie. U werd op [...] januari 1976 geboren in Lagos, waar u met uw familie verbleef tot jullie in 1983 verhuisden naar Benin City, nr. [...] Aguebor street. Sinds 1995 huurde u zelf een appartement in dezelfde straat. U volgde middelbaar onderwijs in Ikpoba-okha. In 1999 werd u lid van de PDP partij. Als ze vergaderingen hadden ging u soms luisteren. U moedigde mensen ook aan om op de PDP te stemmen. In 2015 stelde u zich kandidaat om jeugdleider van Ward 6 van Ikpoba-okha te worden en u won van uw drie tegenstanders. U werd jeugdleider begin 2015, op het moment dat de campagne bezig was waarbij Matthew Iduoriyekemwen kandidaat was om Ikpoba-okha te vertegenwoordigen in het Federale Huis van Afgevaardigden (Federal House of Representatives, door u soms afgekort als 'rep'), ook wel de Groene Kamer (Green Chamber) genoemd. Matthew raakte niet verkozen. Op 26 september 2015 organiseerde de PDP jeugdafdeling van Ward 6 een conventie om een aantal posities te verdelen onder de leden. De conventie startte omstreeks 11u, maar werd in de namiddag verstoord door APC. De politie moest tussenkomen en jullie konden het geplande programma niet afwerken. Dezelfde dag werd uw vriend Eghosa nog gearresteerd, hij belde u vanuit het politiekantoor en vroeg u daarheen te komen. Nadat u uitleg bij het gebeurde verschaftte, werden jullie beide naar huis gestuurd. De APC-leider ging bij Victor Eghator, de algemene leider van APC in Ikpoba-okha, klagen dat jullie hadden gevochten met de APC jeugd en materiaal van hen hadden vernield. Victor ging naar de gouverneur van Edo State, die de arrestatie van alle prominente PDP leden van Ward 6 eiste. U hoorde via uw vrouw dat Lewis en Eghosa (opnieuw) gearresteerd werden en dat de politie zei dat ook u naar het politiekantoor moest komen. U vertrok naar uw schoonfamilie in Ekosa, waar de politie eveneens bij uw schoonouders langskwam. Na een vijftal maanden ging u naar Ebonyi, waar u onderzoek bij de oudere broer van uw vrouw, tot u op 9 juli 2016 Nigeria verliet. Via Niger en Libië kwam u in september 2016 in Italië aan, waar u bescherming verzocht op 21 oktober 2016, wat u geweigerd werd op 25 juli 2018. Vervolgens ging u naar Frankrijk, waar u tot twee maal toe bescherming werd geweigerd. Na de tweede negatieve beslissing in december 2021 te ontvangen, kwam u in februari 2022 naar België. Op 22 februari 2022, verzocht u de Belgische instanties om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt als (gewezen) jeugdleider van de PDP in Ward 6 van Ikpoba-okha vervolging te vrezen door de Nigeriaanse overheid, de politie en meer specifiek Victor Ekhator, de APC leider van Ikpoba-okha, die u wil opsluiten, doden of laten verdwijnen (zie notities van het persoonlijk onderhoud van 7 februari 2024, hierna NPO 2, p. 5, 15).

Volgens uw verklaringen bent u lid van de PDP sinds 1999, u ging soms naar hun vergaderingen en naar hun jaarlijkse congressen, stemde voor hen en mobiliseerde anderen om voor hen te stemmen (zie notities van het persoonlijk onderhoud van 6 oktober 2023, hierna NPO 1, p. 17, 18 en NPO 2, p. 6). Sinds begin 2015 was u hun jeugdleider voor Ward 6 van Ikpoba-okha (NPO 2, p. 5, 6). (Er zijn 10 'wards' of electorale afdelingen in Ikpoba-okha Local Government Area (LGA), zie informatie toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier.)

Hoewel uw vrees voor vervolging in Nigeria volledig voortkomt uit uw positie binnen de PDP jeugd van Ward 6 in 2015, kon u geenszins overtuigen in die periode actief bij de PDP betrokken te zijn geweest (of zelfs maar op hen gestemd te hebben).

Volgens de landeninformatie waarover het CGVS beschikt, vonden in Nigeria de algemene verkiezingen ('general elections') van 2015 plaats op 28 maart en 11 april, waarbij op de eerste datum de president en de

National Assembly gekozen werden en op de tweede datum de gubernational en state Houses of Assembly. Het Federale Huis van Afgevaardigden of de Groene Kamer (Engels: Federal House of Representatives of The Green Chamber) behoort samen met de Senaat tot de National Assembly van Nigeria. U stelt dus correct dat u op dezelfde dag voor de Groene Kamer, de Senaat en de President kon stemmen in 2015 (NPO 2, p.11), ook al heeft u moeite om de maand te plaatsen (u verklaart eerst april of mei, later stelt u mei, of maart of april, NPO 2, p. 10).

Gevraagd voor wie u in de aanloop naar deze verkiezingen campagne voerde en voor wie u uiteindelijk stemde, zijn uw verklaringen echter incoherent met de beschikbare landeninformatie, zeker in het licht van uw bewering PDP lid en jeugdleider te zijn geweest in 2015.

Uit uw verklaringen blijkt weliswaar enige vertrouwdschap met de lokale politiek van Ikpoba-okha, zo noemt u Victor Ekhaton, Matthew Iduoriyekemwen, E.J. Agbonayinma en Adams Oshiomhole (NPO 2, p. 5, 8, 14 fonetisch genoteerd als EG Agbonayma en Adam Oshomole), waarbij u deze laatste correct benoemt als gouverneur van Edo state in 2015 en lid van APC en ook Victor Ekhaton blijkt in 2015 een APC-leider in Ikpoba-okha. Ook van de nationale politiek heeft u enige (basale) kennis, zo stelt u correct dat de PDP reeds drie presidenten aanbracht en APC twee (n.v.d.r.: sinds 1999) (NPO 2, p. 8).

Echter, waar u beweert in 2015 jeugdleider te zijn geworden tijdens de campagne van PDP voor Matthew Iduoriyekemwen, de enige campagne waaraan u tijdens uw leiderschap zou deelgenomen hebben (NPO 1, p. 21 en NPO 2, p. 8), kan u hier geenszins van overtuigen. Daar u stelt dat campagne voeren voor de PDP, op hen stemmen en anderen overtuigen op hen te stemmen in feite de kern van uw taken als jeugdleider vormde (NPO 2, p. 6), valt immers te verwachten dat u correcte verklaringen zou afleggen over wie in 2015 de kandidaat van PDP was om Ikpoba-okha te gaan vertegenwoordigen in de Groene Kamer en dat u het resultaat van deze verkiezingen correct kan weergeven (minstens de partij die won en zijn vertegenwoordiger naar de Kamer mocht sturen). U beweert echter verkeerdelijk dat de APC in 2015 de verkiezingen van Ikpoba-okha won, waardoor zij hun kandidaat naar de Groene Kamer mochten sturen (NPO 2, p. 9). U stelt te denken dat de APC kandidaat toen E. G. Agbonayma was (fonetisch), hoewel u stelt niet geïnteresseerd te zijn geweest in de andere kandidaten, enkel in de uwe (naar uw verklaringen was dit dus Matthew Iduoriyekemwen voor PDP) (NPO 2, p. 8, 9). Volgens uw verklaringen werd in 2015 van bovenaf besloten dat Matthew de kandidaat voor PDP zou zijn en diende u campagne te voeren voor hem. U heeft geen weet van andere kandidaten die eventueel in overweging werden genomen, maar uiteindelijk niet gekozen door de top van de PDP. (NPO 2, p. 9.)

Hoewel Matthew inderdaad bij de PDP hoorde in 2015 en inderdaad voordien een lid was van het Edo State House of Assembly, zoals u verklaart (NPO 2, p. 10), was hij in 2015 niet de kandidaat die de PDP voordroeg om in de Groene Kamer Ikpoba-okha te verdedigen. Immers, er werden wel degelijk voorverkiezingen (Eng: primary) gehouden binnen de PDP om de kandidaten van de PDP voor de Groene Kamer per federaal kiesdistrict aan te stellen. Voor Ikpoba-okha/Egor won Ehiozuwa Agbonayinma reeds in december 2014 de voorverkiezingen binnen de PDP. (Zie blauwe map administratief dossier.) Hij was dus de enige in wiens campagne u begin 2015 als jeugdleider terecht kon zijn gekomen, indien u inderdaad lid was van de PDP. Hij won uiteindelijk en werd inderdaad de vertegenwoordiger van Ikpoba-okha, in de groene kamer, maar dus voor de PDP en niet voor APC, zoals u voorhoudt (NPO 2, p. 8, 9). Voor de volledigheid kan nog worden opgemerkt dat zowel Iduoriyekemwen als Agbonayinma eind 2017, begin 2018 de overstap naar APC maakten (zie blauwe map), waar u zich evenwel niet van bewust lijkt te zijn (NPO 2, p. 10). Iduoriyekemwen keerde uiteindelijk nog terug naar de PDP, terwijl Agbonayinma in januari 2024 in elk geval APC-kandidaat voor de Edo State gouverneursverkiezingen wenste te worden.

Hoewel de Edo State politici bekend staan om hun steeds wisselende politieke affiliaties, die ongetwijfeld menig Nigeriaan verwarren, mag men van iemand die beweert sinds 1999 lid te zijn van de PDP en uiteindelijk omwille van zijn actief lidmaatschap het land in 2016 te hebben moeten verlaten, verwachten dat hij in elk geval de juiste naam en politieke affiliatie kent van de kandidaat waarvoor hij campagne beweerde te voeren in de functie die hem uiteindelijk vervolging opleverde.

Uw bewering als jeugdleider van de PDP vervolgd te zijn geweest sinds een congres op 26 september 2015 (NPO 2, p. 12, 14), kan geenszins worden aangenomen nu u niet aannemelijk heeft gemaakt jeugdleider van de PDP te zijn geweest in 2015.

Meer nog, er zijn zelfs sterke aanwijzingen dat u helemaal geen lid van de PDP was, nu u zelfs incoherente verklaringen aflegt over de presidentskandidaat waar u tijdens de verkiezingen van 2015 op zou gestemd hebben.

Zoals reeds gesteld verklaarde u correct dat men bij de algemene verkiezingen van 2015 op dezelfde dag voor de Groene Kamer, de Senaat en de President kon stemmen (NPO 2, p. 10, 11). Gevraagd voor wie u

dan stemde, verklaart u dat u voor Matthew stemde (wat niet kan kloppen, zoals hierboven reeds toegelicht) en voor Atiku Abubakar (fonetisch neergeschreven als Atiqua Abubakar, NPO 2, p. 11) als president. De PDP kandidaat voor de senaat zou Jude Isayedeyen (fonetisch) zijn geweest, maar voor hem stemde u niet omdat hij de jeugd negeerde (NPO 2, p. 11).

Er kan inderdaad worden teruggevonden dat Jude Ise-Idehen zich sinds 2014 bij de PDP aansloot (hij vertegenwoordigde Ikpoba-okha op dat moment in het Edo State Huis van Afgevaardigden, maar voor APC). Echter, hij was geen kandidaat voor de senaatsverkiezingen van 2015. (Zie blauwe map, administratief dossier.) Uw bewering in 2015 voor Atiku gestemd te hebben als presidentskandidaat is echter nog opvallender, aangezien deze in 2015 helemaal niet opkwam tijdens de presidentsverkiezingen en op dat moment bovendien tot APC behoorde. Hij probeerde zich in 2014 zonder succes te plaatsen als presidentskandidaat voor de APC, maar verloor tegen Buhari (zoals u ook lijkt aan te geven tijdens uw pogingen uw verklaring dat u op Atiku stemde in 2015 te vergoelijken, NPO 2, p. 11, 12). In 2019 kwam Atiku wel op voor de PDP tegen Buhari.

In conclusie: geen van de drie personen waarop u beweert te hebben (kunnen) stemmen op één en dezelfde dag tijdens de algemene verkiezingen van 2015, kwam op dat moment (28 maart 2015) werkelijk op voor de PDP. De vaststelling dat Atiku wel ambieerde president te worden in 2015 en uiteindelijk in 2019 tegen Buhari opkwam, verandert niets aan uw incorrecte beweringen dat u in 2015 op Atiku als presidentskandidaat zou hebben gestemd. U had dit immers enkel kunnen doen in december 2014 tijdens de 'primaries' (voorverkiezingen), en dan als lid van het net opgerichte APC, niet als lid van PDP. In 2019 bevond u zich reeds buiten Nigeria, dus ook toen kon u niet op Atiku gestemd hebben. Uw bewering in 2015 op Atiku gestemd te hebben als PDP lid is dan ook geenszins coherent, en uw verklaring dat Jonathan niet mocht opkomen als presidentskandidaat in 2015 is strijdig met de beschikbare landeninformatie, waaruit blijkt dat hij juist de enige presidentskandidaat was voor de PDP, waarvan men zou verwachten dat het geweten is door elk PDP lid dat zich in 2015 van ver of dichtbij met de verkiezingen bezighield.

Uw verklaringen komen voor als geënt op algemeen bekende gebeurtenissen die u zich (slechts gedeeltelijk) herinnert of naderhand (onvolledig) hebt opgezocht, in plaats van deze zelf van dichtbij beleefd te hebben als jeugdleider van een PDP-afdeling in 2015.

In de opmerkingen bij de notities van uw persoonlijk onderhoud, die u op 21 februari 2024 overmaakt aan het CGVS, geeft u in enkele zinnen de correcte situatie met betrekking tot de presidentsverkiezingen van 2015 weer (Jonathan die opkwam tegen Buhari) en stelt u dat de mensen uit het noorden, maar ook u zelf, hadden gewild dat Atiku de voorverkiezingen zou winnen. Deze post factum toevoegingen doen geen enkele afbreuk aan de vaststelling dat u er tijdens uw onderhoud niet in slaagde op coherente wijze weer te geven voor wie u in 2015 stemde en dat uw verklaringen incoherent waren met uw bewering PDP jeugdleider te zijn. U werd immers niet gevraagd wie u als presidentskandidaat had gewild voor de tegenpartij, maar enkel op wie u zelf stemde in 2015 (NPO 2, p. 10, 11). Eveneens werd zeer duidelijk gevraagd of men in 2015 voor Goodluck Jonathan kon stemmen, waarop u ontkennend antwoordde en stelde dat Jonathan niet opnieuw mocht deelnemen, ook al wilde hij het wel (NPO 2, p. 10, 11).

Ten overvloede blijkt u het APC logo (de bezem) te kennen, maar ontkent u dat de PDP een logo zou hebben, dit terwijl de PDP reeds sinds zijn oprichting in 1999 de paraplu als logo heeft (en APC slechts sinds zijn oprichting in 2013) (zie info blauwe map).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-nigeriaoctober-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in

het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaten Lagos (waar u geboren werd), Edo (waar u lang verbleef voor uw vertrek) of Ebonyi (waar u enige tijd voor uw vertrek zou verbleven hebben), actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaten Lagos, Edo of Ebonyi dus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van de persoonlijke onderhouds die naar u werden verstuurd op 21 december 2023 en 13 februari 2014. Een deel van deze opmerkingen werd hierboven reeds besproken, voor het overige deed u toevoegingen of hernam u verklaringen die in bovenstaande argumentatie sowieso niet werden meegenomen.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming, noch ter ondersteuning van uw identiteit, nationaliteit of reisweg.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een kennelijke beoordelingsfout en een schending aan van de volgende bepalingen:

- artikel 1, A, van het Vluchtelingenverdrag;
- artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet;
- artikelen 1, 2, 3 en volgende van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoeker herhaalt zijn verklaringen. Hij legt twee documenten neer ter ondersteuning van dit beroep, namelijk een huiszoekingsbevel uitgegeven door de staatssecretaris en een klacht ingediend door de Nigeriaanse staat tegen verzoeker. In het kader van dit huiszoekingsbevel kan worden vastgesteld dat politieagenten op 29 september 2015 naar de woning van verzoeker zijn gegaan en een huiszoeking hebben uitgevoerd. Na deze huiszoeking werd de volgende dag een arrestatiebevel uitgevaardigd, opnieuw naar aanleiding van de klacht die de Nigeriaanse regering tegen hem had ingediend. Deze twee documenten maken het dus mogelijk om de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen te herstellen, aangezien verzoeker, zoals hij tijdens zijn verhoren had aangegeven, na deze bijeenkomst van zijn partij op 26 september 2015 en de botsingen die daarop volgden, werd beschouwd als een opruiër, maar ook als een dief van verkiezingsmateriaal. Dit wordt bovendien bevestigd door de huiszoeking van 29 september 2015, waarbij duidelijk is dat de betrokken persoon verdacht wordt van het stelen van verkiezingsmateriaal.

Het tweede document is een arrestatiebevel en toont aan dat indien bewijs nodig zou zijn, de persoon in kwestie gezocht wordt voor arrestatie door de Nigeriaanse autoriteiten.

De documenten, respectievelijk gedateerd 29 en 30 september 2015, laten zien dat ze het logische gevolg zijn van de confrontaties die plaatsvonden op 26 september 2015. Verzoeker is daarom van mening dat deze twee documenten aantonen dat hij vanwege zijn politieke overtuiging en zijn lidmaatschap van de PDP-beweging en de confrontaties die plaatsvonden tijdens de conventie op 26 september 2015, blootgesteld dreigt te worden aan strafrechtelijke vervolging door de Nigeriaanse autoriteiten.

Verzoeker is van mening dat als hij morgen naar Nigeria zou terugkeren, hij niet alleen zou kunnen worden gearresteerd door de Nigeriaanse politie, maar ook zou kunnen worden berecht. Ter ondersteuning van het beroep legt verzoeker ook een rapport van Amnesty International van 2022 over de mensenrechtensituatie in Nigeria voor.

Dit rapport stelt mensenrechtenschendingen aan de orde bij de Nigeriaanse politie, die gearresteerden onderwerpt aan onmenselijke en vernederende behandelingen en zelfs foltering. Ook wordt niet betwist dat de Nigeriaanse politie meer geweld gebruikt dan gerechtvaardigd is. Willekeurige arrestaties zijn ook een terugkerend kenmerk van het Nigeriaanse politiesysteem.

Verzoeker stelt dat de informatie waarnaar de bestreden beslissing verwijst om te rechtvaardigen dat er geen gevaar voor vervolging door de politieautoriteiten bestond, dateert van 2021 en dus van voor de informatie die verzoeker ter ondersteuning van het onderhavige beroep heeft overgelegd. Bovendien is deze informatie 3 jaar oud, aangezien de bestreden beslissing dateert van februari 2024.

Verzoeker verwijst naar een uitspraak van de Raad over het niet bijwerken van landeninformatie door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Bovendien heeft verzoeker officiële documenten van de Nigeriaanse gerechtelijke autoriteiten overgelegd waarin wordt bevestigd dat hij strafrechtelijk kan worden vervolgd op grond van zijn politieke opvattingen. De bestreden beslissing heeft op geen enkel moment de vervolging onderzocht die leden van de PDP mogelijk ondergaan door de politieke en gerechtelijke autoriteiten in Nigeria. In feite heeft de bestreden beslissing zich beperkt tot een onderzoek van de algemene veiligheidssituatie in Nigeria en niet tot de politieke situatie, en nog minder tot een onderzoek van het politie- en rechtssysteem in Nigeria, dat volgens het rapport van Amnesty International vragen oproept over de eerbiediging van de mensenrechten en de terugkerende praktijk van foltering en onmenselijke en vernederende behandeling. Dit roept ook de vraag op of een eerlijk proces gegarandeerd wordt.

Er is ook de kwestie van de houding van de Nigeriaanse autoriteiten in het geval dat verzoekers aanvraag voor internationale bescherming wordt afgewezen, zijn status als afgewezen asielzoeker en zijn gedwongen terugkeer. Verzoeker verwijst naar landeninformatie hieromtrent. In het specifieke geval van verzoeker werd

hij wel degelijk door de Nigeriaanse autoriteiten vervolgd, aangezien hij niet alleen een huiszoekingsbevel maar ook een arrestatiebevel had gekregen.

Als alternatief vraagt verzoeker om de subsidiaire beschermingsstatus of om het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal.

3.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift de volgende documenten:

- huiszoekingsbevel uitgevaardigd op 29 september 2015 door de Nigeriaanse autoriteiten (stuk 3);
- aanhoudingsbevel uitgevaardigd op 30 september 2015 door de Nigeriaanse autoriteiten (stuk 4);
- rapport 2022 van Amnesty International over de mensenrechtensituatie in Nigeria (stuk 5).

3.1.3. In een nota met opmerkingen van 6 mei 2024 stelt de commissaris-generaal dat het middel ongegrond is.

3.1.4. In een aanvullende nota van 13 september 2024 brengt de commissaris-generaal het EUAA-rapport "*Nigeria – Country Focus*" van juli 2024 ter kennis.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar een arrest van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Allereerst benadrukt de Raad daar waar verzoeker een huiszoekingsbevel en arrestatiebevel van de Nigeriaanse autoriteiten neerlegt, deze documenten loutere kopieën betreffen die geen enkele garantie bevatten met betrekking tot de identiteit van de ondertekenaars of de authenticiteit van de stempels. Daarnaast dient een document, om bewijswaarde te hebben, geloofwaardige verklaringen te ondersteunen. Gelet op de vaststellingen van de bestreden beslissing, is dit niet het geval. Bovendien zijn deze documenten opgesteld in een andere taal dan deze van de rechtspleging en niet vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling. Gelet op artikel 8 van het procedurereglement van de Raad kunnen deze documenten aldus niet in overweging worden genomen. Verder merkt de Raad ook nog op dat verzoeker in het begin van de procedure of tijdens zijn persoonlijk onderhoud geen enkele melding maakte van het bestaan van deze documenten. Verzoeker biedt evenmin een verklaring waarom deze niet eerder neergelegd konden worden.

Gelet op het feit dat verzoeker in het overige van zijn verzoekschrift geen dienstige argumenten bijbrengt die afbreuk kunnen doen aan de correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing, worden deze door de Raad integraal overgenomen en hier als hernomen worden beschouwd.

Verzoekers verwijzing naar het rapport van Amnesty International 2022 volstaat geenszins om aan te tonen dat hij bij terugkeer zal vervolgd worden en onderworpen zal worden aan een onmenselijke of vernederende behandeling. Verzoeker dient dit *in concreto* aan te tonen en aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers betrokkenheid bij de PDP in 2015, kan er allerminst geloofd worden dat verzoeker bij zijn terugkeer strafrechtelijk vervolgd en gearresteerd zou worden omwille van zijn politieke overtuiging.

De Raad merkt verder op dat verzoeker geen concrete informatie bijbrengt waaruit kan blijken dat louter zijn profiel als terugkeerder volstaat om aan te nemen dat hij bij een terugkeer dreigt te worden geviséerd of vervolgd.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad naar de beschikbare landeninformatie waaruit blijkt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten vindt er weliswaar willekeurig geweld plaats, maar de "*loutere aanwezigheid*" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Uit recente informatie die dateert van de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024 blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven (EUAA-rapport "*Nigeria Country Focus*" van juli 2024). Uit dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling van de bestreden beslissing in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

Verzoeker kan zich niet beroepen op deze uitzonderlijke situatie. Evenmin voert verzoeker persoonlijke omstandigheden aan of zijn deze aan de orde die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP